

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 8C/140/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7613205626
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blažena Fedorková
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2019:7613205626.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudkyňou JUDr. Blaženou Fedorkovou, v spore žalobcu: Všeobecná zdravotná poisťovňa a.s., Mamateyova 17, Bratislava proti žalovaným : 1/ Železničná spoločnosť Cargo Slovakia a.s., Drieňova 24, Bratislava, právne zastúpená Advokátskou kanceláriou Pacalaj, Palla a partneri, s.r.o., Námestie SNP 3, Trnava IČO 36 857 548, za účasti intervenienta Colonnade Insurance S.A. so sídlom Rue Jean Piret 1, L-2350 Luxemburg, Luxembursko konajúca prostredníctvom Colonnade Insurance S.A., pobočka poisťovne z iného členského štátu so sídlom Moldavská cesta 8B, Košice, 2/ SR- Železnice SR Bratislava, Klemensova 8, Bratislava, za účasti intervenienta Allianz - Slovenská poisťovňa a.s. so sídlom Dostojevského rad 4, Bratislava a 3/ L. T., F.. XX.XX.XXXX, T. P. X, J. F. R., právne zastúpenému JUDr. Miroslavou Slovinskou - advokátkou so sídlom Štefánikovo námestie 13, Spišská Nová Ves o zaplatenie sumy 50.902,98 Eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Súd žalobu proti žalovaným v 1. rade, v 2. rade a v 3. rade **z a m i e t a**.

II. Súd konanie čiastočne **č o** do sumy 15.270,89 eur **z a s t a v u j e**.

III. Žalovaný v 1. rade má nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania v plnom rozsahu, o ktorom bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku vyšším súdnym úradníkom.

IV. Žalovaný v 2. rade má nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania v rozsahu 40 %, o ktorom bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku vyšším súdnym úradníkom.

V. Žalovaný v 3. rade má nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania v plnom rozsahu, o ktorom bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku vyšším súdnym úradníkom.

VI. Svedok má voči žalobcovi nárok na náhradu výdavkov spojených s jeho výsluchom , o ktorom bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku vyšším súdnym úradníkom.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 02.04.2013 sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovaným v 1,2 a 3. rade zaplatiť mu istinu v sume 50.902,98 eur s príslušenstvom. Žalobu odôvodňoval tým, že žalovaný v 3. rade ako zamestnanec žalovaného v 2. rade dňa 01.04.2010 zavinil železničnú dopravnú nehodu na železničnej stanici v Spišskej Novej Vsi, pri ktorej bol zranený poistenec D. H. a jeho zranenie si vyžiadalo lekárske ošetrovanie a hospitalizáciu. Zavinenie žalovaného v 1. rade vyplýva zo Záverečnej správy z vyšetrovania Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky č. XXXXX/XXXX-J. zo dňa 09.12.2011. Zodpovednosť žalovaného v 1. rade je daná ako zodpovednosť zamestnávateľa za konanie použitej osoby - jeho zamestnanca E. H., ktorého zavinenie železničnej dopravnej nehody vyplýva z Oznámenia Krajského riaditeľstva PZ Košice č.

ČVS: KRP-34/OEK-KE-2010 zo dňa 23.02.2010. Zavinenie žalovaného v 3. rade vyplýva z obžaloby Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves č. 2Pv/371/10-68 zo dňa 12.03.2012 a rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4T/59/2012. Zodpovednosť žalovaného v 2. rade je založená ako zodpovednosť zamestnávateľa za konanie použitej osoby - jeho zamestnanca L. T.. Žalobca uhradil náklady za poskytnutú zdravotnú starostlivosť poistencovi D. H. v súvislosti so zranením za obdobie od 01.04.2010 do 30.09.2011 v sume 50.902,98 eur. Tým, že poškodenému poistencovi žalobcu bola zavineným protiprávnym konaním žalovaných spôsobená ujma na zdraví, na následky ktorej bol liečený v zmluvných zdravotníckych zariadeniach žalobcu, žalobca vynaložil náklady za poskytnutú zdravotnú starostlivosť v dôsledku zavineného protiprávneho konania voči jeho poistencovi. Žalobca vyzval žalovaných k úhrade nákladov, avšak bezúspešne.

2. Žalovaný v 1. rade v písomnom vyjadrení k žalobe uviedol, že vymáhanú pohľadávku žalobcu považuje za nedôvodnú, pretože bezprostrednou príčinou vzniku nehodovej udalosti bola nesprávna organizácia doprava na dráhe zo strany žalovaného v 2. rade, ktorý je prevádzkovateľom dráhy. Žalovaný v 1. rade ako jeden z dopravcov nemôže regulovať prevádzku dopravy na dráhe. Osoby konajúce v mene žalovaného v 1. rade sú povinné rešpektovať výpravcu, ktorý je zástupcom prevádzkovateľa dráhy akým spôsobom sa bude realizovať jazda dráhového vozidla. Dopravca si len objednáva jazdu na dráhe u prevádzkovateľa dráhy. Ak by výpravca neumožnil jazdu v staničnom priestore, alebo ak by organizoval jazdu výlučne po koľaji č. 2, bez prechodu cez koľaj č. 1, alebo ak by umožnil jazdu na koľaj č. 1 až po odchode osobného vlaku, ku vzniku nehodovej udalosti by určite neprišlo. Poukázal na to, že Inšpektorát práce Košice, zastavil konanie proti žalovanému v 1. rade pretože sa mu nepodarilo zistiť porušenie predpisov BOZP a súvisiacich predpisov v súvislosti s nehodovou udalosťou. Tvrdil, že nie je zodpovedný ani len čiastočne za vznik vynaložených nákladov za zdravotné poistenia žalobcu prihladnuc aj ku svojvoľnému konaniu zamestnanca firmy EVPÚ Nová Dubnica. Podľa zmluvy o dielo zhotoviteľ vykonáva dielo v prospech objednávateľa na vlastné nebezpečenstvo, preto ak sa rozhodli zástupcovia firmy vrátane poistenca žalobcu na základe svojvoľného rozhodnutia rušňovodiča zúčastniť sa skúšobnej jazdy, konali tak na vlastné nebezpečenstvo a táto skutočnosť by mala byť zohľadnená v rámci posúdenia celej veci. Súhlasil s čiastočným zastavením konania.

3. Žalovaný v 2. rade v písomnom vyjadrení k žalobe namietal uplatnenie solidárnej zodpovednosti voči všetkým žalovaným. Žalobca sa ani nepokúsil akýmkoľvek spôsobom ustáliť mieru zodpovednosti, či podielu žalovaných na škode. Pritom je zrejmé z dokumentácie týkajúcej sa nehody, že aktivity žalovaných sa rôznili a ich podiel na vzniku škody je tiež rôzny. Ustálenie účasti žalovaných na spôsobení škody, vrátane poistenca žalobcu je dôležité aj z hľadiska hospodárnosti konania. Nepoprel čiastočnú zodpovednosť za vznik škody, ktorú má ako zamestnávateľ za svojho zamestnanca (t.j. žalovaného v 3. rade). Tvrdil však, že za vznik škody nesie zodpovednosť aj žalovaný v 1. rade tým, že nepoučil tretie osoby o tom, ako sa majú správať na pracovisku, ale tiež porušením predpisov rušňovodičom, ktorý bol zamestnancom žalovaného v 1. rade. Uviedol, že aj samotný poistenec žalobcu sa svojou nevedomosťou podieľal na vzniku škody, čiže aj on má podiel viny keďže nevedel, že nemôže byť súčasťou teamu, prítomného na skúšobnej jazde na rušni. Súhlasil s čiastočným zastavením konania.

4. Žalovaný v 3. rade navrhol žalobu zamietnuť. Poukázal na to, že v čase nehody bol a stále je zamestnancom žalovaného v 2. rade. Škoda je spôsobená právnickou osobou, ak bola spôsobená pri činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby za škodu takto spôsobenú nezodpovedajú, tým však nie je dotknutá ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov. Zákonník práce nepripúšťa solidárnu zodpovednosť, preto žalobcom požadované plnenie voči nemu spolu s ostatnými žalovanými považuje za neoprávnené. Namietal svoju pasívnu legitimáciu, nakoľko škodu spôsobil pri vykonávaní činnosti, v rámci plnenia svojich pracovno-právnych povinností, nezodpovedá teda za túto škodu sám, ale za ňu zodpovedá ten, pre koho túto činnosť vykonával. V tejto súvislosti poukázal na ustanovenie § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka ako aj na rozhodnutie tunajšieho súdu sp. zn. 9C 45/2016. Je nutné prihladnúť na princíp právnej istoty a na to, že diametrálne odlišná rozhodovacia činnosť všeobecného súdu a v tej istej právnej otázke za rovnakej skutkovej situácie je právne neutržateľná. Žalovaný v 3. rade taktiež zastával názor, že v tejto veci nie je možné žalovaných zaviazat' solidárne a že je potrebné zvažovať všetky príčiny vzniku škody a najmä to, že podiel na vzniku nehody má aj nebohý rušňovodič aj poistenec žalobcu. Navrhol žalobu zamietnuť a priznať mu nárok na trovy konania, tiež súhlasil a čiastočným zastavením konania.

5. Intervenient žalovaného v 1. rade uviedol, že na základe správneho konania Inšpektorátu práce Košice nebolo preukázané porušenie povinnosti žalovaného v 1. rade. Tým že poistenec žalobcu p. Podskoč bol vyslaný zamestnávateľom vykonávať servisný zásah na HDV ale náplňou jeho práce nebola účasť na skúšobnej jazde opravovaného HDV z rušňového depa do obvodu železničnej stanice porušil pracovnú disciplínu v dôsledku čoho došlo k poškodeniu jeho zdravia. Navrhol, aby súd žalobu voči žalovanému v 1. rade zamietol a priznal mu náhradu trov konania v celom rozsahu.

6. Intervenient žalovaného v 2. rade uviedol, že žalobca si uplatňuje svoj nárok na úhradu za poskytnutú zdravotnú starostlivosť podľa § 42 ods. 4 písm. a) z. č. 577/2004 Z. z. pričom sa jedná o právo postihu voči osobám ktoré zodpovedajú za škodu, ktorú žalobca musel svojmu poistencovi uhradiť spôsobom upraveným v osobitnom zákone. Nenamietal výšku žalobcom vynaložených nákladov na zdravotnú starostlivosť jeho poistenca D. H.. Namietal však žalobcom uplatňovanú zodpovednosť žalovaných 1,2,3 za úraz poistenca žalobcu, pretože k protiprávnemu konaniu žalovaných nedošlo ich spoločným konaním. Intervenient na strane žalovaného v 2. rade žiadal žalobu voči žalovanému v 2. rade zamietnuť aj z dôvodu toho, že došlo k plneniu regresného nároku z jeho strany vo výške 30%, teda že uznal zodpovednosť žalovaného v 2. rade za vzniknutú škodu za zdravie poistenca žalobcu. Vo zvyšku žiadal žalobcu voči žalovanému v 2. rade zamietnuť, nakoľko neprichádza do úvahy žalobcom žiadaná solidárna zodpovednosť, keďže u každého subjektu je škoda iná, čo vyplýva zo záverov trestného konania, z dôkazov v trestnom aj civilnom konaní. Žiadal aby súd vzal v úvahu spoluzavinenie poistenca žalobcu, ktorý sa tiež podieľal na vzniku škody svojou nedbanlivosťou a opomenutím svojich pracovných povinností, pretože mal odstrániť poruchu na HDV v rámci záručného servisu a nie sa povoziť. Uviedol, že očakáva spravodlivé rozhodnutie súdu už aj nadväznosti na existujúci rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 9C 45/2016.

7. Žalobca k stanoviskám žalovaných v 1.2.3. rade uviedol, že má právo uplatniť voči tretej osobe nárok na úhradu za poskytnutú zdravotnú starostlivosť, ak k úrazu alebo inému poškodeniu zdravia u poistenca došlo jej zavineným protiprávnym konaním. Vo veci náhrady sa jedná o dve samostatné zodpovednosti a to zodpovednosť vinníka za trestný čin a zodpovednosť zamestnávateľa. Právo zamestnávateľa požadovať od zamestnanca náhradu škody v zákonom stanovenom rozsahu nijako neobmedzuje poškodenú tretiu stranu domáhať sa jej náhrady v plnom rozsahu. Najskôr navrhol prerušiť konanie do právoplatného rozhodnutia o vine, pokúšal sa o vyriešenie sporu mimosúdnu cestou, avšak bezúspešne. Neskôr poukázal na konečné právoplatné rozhodnutie Okresného súdu Spišská Nová Ves, č. k. 4T/59/2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. 7To/38/2016-3068, kde vypovedalo 17 svedkov, boli vypracované 3 znalecké posudky a 4 správy organizácii vrátane žalovaného v 1. a 2. rade. Za vznik nehody a jej následky nesie zodpovednosť viacero subjektov. Nebola spochybnená ťažká ujma na zdraví poistenca žalobcu D. H., ktorá si vyžadovala nutnosť poskytnutia zdravotnej starostlivosti uhradená žalobcom. Dôvodom vzniku nehody bola nesprávna manipulácia HDV (hnacieho dráhového vozidla) v oblasti železničnej stanice, ktorú zapríčinila posádka vedená rušňovodičom H.. H. - zamestnancom žalovaného 1. rade. Druhým dôvodom bolo porušenie pravidiel prevádzky zo strany žalovaného v 3. rade, ktorý je zamestnancom žalovaného v 2. rade. V trestnom konaní bolo teda preukázané nielen zavinenie žalovaného v 3. rade, zamestnanca žalovaného v 2. rade ale aj zavinené protiprávne konanie p. H. - zamestnanca žalovaného v 1. rade, ktorý v rozpore s predpismi na úseku železničnej dopravy a jej bezpečnosti, vykonával v pracovnom čase skúšanie HDV po jeho oprave jazdou v priestoroch železničnej stanice. Zotrvával na tom, aby žalovaní 1,2,3 uhradili pohľadávku žalobcu spoločne a nerozdielne, s tým, že zavinenie žalovaného v 1. rade vyplýva aj zo záverečnej správy Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR a zároveň nesie zodpovednosť ako zamestnávateľ za konanie zamestnanca v zmysle § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka, to isté sa dá aplikovať aj na zavinenie žalovaného v 2. rade ako zodpovednosť zamestnávateľa za konanie zamestnanca a súčasne poukázal na zavinenie žalovaného v 3. rade, ktoré bolo konštatované už v trestnom konaní a to meritórnym rozhodnutím Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4T 59/2011, ktoré spolu s uznesením KS Košice sp. zn. 7To 38/2016 nadobudlo právoplatnosť 25.05.2016. Keďže regresné právo žalobcu vzniká len voči tretej osobe, uplatnenie spoluzodpovednosti poistenca žalobcu, alebo samotného žalobcu je protiprávne.

8. Uznesením tunajšieho súdu č. k. 8C/140/2013 - 45 zo dňa 27.06.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. 5Co/505/2013 - 71 zo dňa 30.05.2014 súd konanie podľa § 109 ods. 2 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku prerušil do právoplatného skončenia veci vedenej Okresným

súdom Spišská Nová Ves sp. zn. 4T/59/2012. Po právoplatnom ukončení uvedeného konania, súd uznesením č. k. 8C/140/2013 - 130 zo dňa 31.01.2018 v konaní pokračoval.

9. Medzi žalobcom a medzi poisťovňou žalovaného v 1 rade QBE/ Colonnade a poisťovňou žalovaného v 2. rade - Allianz prebiehali rokovanie vo veci mimosúdneho vyriešenia sporu. Mimosúdne vysporiadanie bolo podľa žalobcu dokonca v štádiu dohody o urovnaní. Súd preto vo veci od 01.12.2016 do 19.04.2018 nekonal.

10. Súd sa oboznámil s listinnými dôkazmi a to výzvami na úhradu vynaložených nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť, rozpisom poskytnutej zdravotnej starostlivosti D. H., záverečnou správou z vyšetrovania Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR, rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4T/59/2012-3004 zo dňa 28.10.2015, obžalobou Okresnej prokuratúry č. 2Pv/371/10-68 zo dňa 12.03.2012, oznámením Krajského riaditeľstva PZ v Košiciach zo dňa 23.02.2012, rozhodnutím Inšpektorátu práce Košice, výsluchom p. H., rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 9C/45/2016, správou firmy EVPÚ a.s. Nová Dubnica a zistil tento skutkový stav:

11. Z prehľadu náhrady vynaložených nákladov poistenca žalobcu D. H. vyplýva, že v období od 01.04.2010 do 31.12.2010 boli vynaložené náklady na zdravotnú starostlivosť menovaného spolu v sume 50.049,88 eur a v období od 03.01.2011 do 30.09.2011 v sume 856,30 eur. Výška jednotlivých položiek nákladov vyplýva z predmetného prehľadu, pričom sa jednalo o náklady vynaložené na spoločné vyšetrovacie a liečebné zložky, na lekársku službu prvej pomoci, dopravnú starostlivosť, ústavnú starostlivosť, na špecializovanú ambulantnú starostlivosť na lekárne, výdajne, optiky a distribúciu.

12. Z oznámenia Krajského riaditeľstva PZ v Košiciach, Úrad justičnej a kriminálnej polície zo dňa 23.02.2012 adresovanom žalobcovi bolo zistené, že vyšetrovanie vo veci železničnej nehody zo dňa 01.04.2010, ku ktorej došlo v železničnej stanici v Spišskej Novej Vsi bolo ukončené dňa 30.11.2011 návrhom na podanie obžaloby na L. T. V oznámení bolo zároveň žalobcovi oznámené, že znalec z odboru Doprava železničná v znaleckom posudku zo dňa 28.09.2010 sa vyjadruje aj k príčinám vzniku predmetnej dopravnej nehody, kde uviedol porušenie konkrétnych ustanovení prevádzkových a miestnych predpisov, predpisov týkajúcich sa údržby hnacieho dráhového vozidla, platných noriem a požiadaviek na personál ako aj zákonných opatrení o prevádzke na dráhach a taktiež uviedol osoby, ktoré to spôsobili, medzi ktorými bol aj nebohý E. H., ktorý ako rušňovodič - inštruktor v čase udalosti viedol hnacie dráhové vozidlo a porušil legislatívne materiály a predpisy, príčinou ktorých bol vznik nehodovej udalosti. Menovanému nebolo vznesené obvinenie, nakoľko trestné stíhanie je neprípustné proti tomu, kto zomrel.

13. Zo záverečnej správy Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, ktoré šetrilo nehodu vyplynulo, že bezprostrednou príčinou vzniku nehody bolo prekročenie stanovenej rýchlosti pri posune rušňovodičom posunujúceho rušňa porušením technológie posunu. Ďalšou príčinou bol výkon rušňovej čaty v kabíne rušňovodiča.

14. Žalobca vyzval žalovaných v 1,2. rade na úhradu žalovanej sumy pozostávajúcej z úhrady za poskytnutú zdravotnú starostlivosť v zmysle § 415 Občianskeho zákonníka a 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka v dôsledku zavineného protiprávneho konania L. T. a E. H. následkom čoho došlo k poškodeniu zdravia poistenca D. H. .

15. Rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4T/59/2012-3004 zo dňa 28.10.2015 bol L. T. (žalovaný v 3. rade v tomto konaní) uznaný vinným z prečinu všeobecného ohrozenia podľa § 285 ods. 1, ods. 3 písm. a/, ods. 4 Trestného zákona, pretože dňa 01.04.2010 v Spišskej Novej Vsi ako traťový výpravca Železníc Slovenskej republiky v Železničnej stanici Spišská Nová Ves počas jej bežnej prevádzky, v rozpore s príslušnými predpismi na úseku železničnej dopravy a jej bezpečnosti, najmä s článkami 1397, 1398 predpisu ŽSR Ž 1 (Pravidlá železničnej prevádzky), ktoré bol povinný dodržiavať, na základe predchádzajúcej vzájomnej dohody s rušňovodičom - inštruktorom E. H., umožnil mu vykonať v priestoroch železničnej stanice preskúšanie hnacieho dráhového vozidla, ktoré bolo v tom čase v správcomskom stave a následne mu za týmto účelom postavil aj posunovú cestu, avšak za prichádzajúci osobný vlak, pričom v čase o 11.34 hod. v kilometri 173,3 na prvej koľaji v železničnej stanici počas tejto skúšky došlo k nárazu predmetného hnacieho dráhového vozidla do tam odstaveného osobného vlaku,

v ktorom sa v tom čase nachádzalo minimálne 20 ľudí, následkom čoho došlo k usmrteniu troch ľudí vrátane E. H. a k zraneniu viacerých osôb vrátane D. H. ktorý utrpel ťažkú ujmu na svojom zdraví.

16. Žalobca bol rozsudkom sp. zn. 4T/59/2012-3004 zo dňa 28.10.2015 podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkázaný s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť 25.05.2016. Z odôvodnenia rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. 4T/59/2012-3004 zo dňa 28.10.2015 bolo zistené, že príčinami vzniku predmetnej železničnej nehody sa zaoberal aj Inšpektorát práce v Košiciach, ktorý okrem iného konštatoval, že E. H. riadil hnacie dopravné vozidlo napriek tomu, že zamestnávateľom nebol na túto prácu poverený. Zo znaleckého posudku vypracovaného Výskumným a vývojovým ústavom železníc vyplynulo, že na predmetnom hnacom dráhovom vozidle neboli zistené technické závady, ktoré mohli byť príčinou nehodovej udalosti dňa 01.04.2010. V trestnom konaní ustanovený znalec O. E. E., znalec v odbore doprava železničná, odvetvie technický stav a odhad hodnoty koľajových vozidiel, technický stav zvršku, signalizačné a zabezpečovacie zariadenie a nehody v železničnej doprave, v znaleckom posudku konštatoval, že zodpovednými za vznik železničnej nehody je technológia jazdy rušňovodičom, technika brzdenia po zistení, že hnacie dráhové vozidlo bude vchádzať do odbočky na obsadenú koľaj a navolenie voľnej vlakovkej cesty pre toto vozidlo na obsadenú koľaj tesne za predtým prichádzajúcim osobným vlakom. S týmito závermi sa stotožnili aj znalci z Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity, ktorí v znaleckom posudku za hlavnú príčinu nehody označili prekročenie stanovenej rýchlosti pri posune hnacieho dráhového vozidla rušňovodičom, ktoré sa v priestoroch železničnej stanice za účelom preskúšania mohlo pohybovať pri dodržaní najvyššej dovolenej rýchlosti 40 km/hod. Tunajší súd v trestnom konaní vedenom pod sp. zn. 4T/59/2012 vykonal rozsiahle dokazovanie. Okrem iných vypočul aj svedka E. M. J., ktorý v čase predmetnej nehody bol prednostom Strediska riadenia trakcie v Spišskej Novej Vsi a bol priamym nadriadeným rušňovodičom - inštruktorom a strojmajstrom. Dňa 01.04.2010 tento svedok poveril E. H., aby v Čiernej nad Tisou zdokumentoval určitý úsek trate. Svedok nevedel o tom, že sa vykonáva oprava hnacieho dráhového vozidla a že sa na nej podieľa E. H.. Jazdu, pri ktorej došlo k nehode nemožno posúdiť ako skúšobnú jazdu, pretože na takúto jazdu bolo potrebné vyžiadať povolenie. Na základe vykonaného dokazovania v trestnom konaní, tunajší súd v odôvodnení rozsudku konštatoval, že značný podiel na predmetnej železničnej nehode mal E. H., ale aj vedenie oboch spoločností, ktorých sa nehoda týkala.

17. Inšpektorát práce Košice rozhodnutím č. 15/11/Z/I zo dňa 01.12.2011 zastavil konanie začaté z vlastného podnetu vo veci uloženia pokuty žalovanému v 1. rade. Pokuta mu bola uložená z dôvodu toho, že umožnil jazdu HDV v čase jeho opravy z rušňového depa do obvodu železničnej stanice, nekontroloval činnosť zamestnancov zúčastnených na servisnej oprave a umožnil odchod HDV z rušňového depa do obvodu železničnej stanice. Potom ako bolo rozhodnutie o uložení pokuty žalovanému v 1. rade zrušené a vec vrátená na prejednanie a rozhodnutie vo veci, Inšpektorát práce Košice konanie zastavil, pretože odpadol dôvod konania.

18. Svedok D. H. vypovedal, že žalobca je jeho zdravotnou poisťovňou a má vedomosť, z akého dôvodu bol predvolaný. Ide o nehodu, ktorá sa stala 01.04.2010 na stanici v Spišskej Novej Vsi. V tom čase pracoval v EVPÚ a.s. v Novej Dubnici ako servisný technik. Firma dostala objednávku na servisný zásah. Išlo o brzdu v lokomotíve. Dňa 01.04.2010 prišli na miesto, bol tam s kolegom a bol vyslaný svojim zamestnávateľom. Boli tu prvýkrát. Prišli na miesto, kontaktovali a vedúceho elektronikov v Spišskej Novej Vsi, ktorý však nebol v práci, ale prišli jeho dvaja kolegovia. Nepamätá si na ich mená. Prišli ku lokomotíve, skontrolovali zariadenie, robili diagnostiku počítača a nenašli žiadnu poruchu. Nevedel sa vyjadriť k tomu, kto prišiel s myšlienkou uskutočniť skúšobnú jazdu, ale medzi sebou to riešili rušňovodič a technici. Skúšobnú jazdu zažil druhýkrát. Prvý krát mal skúšobnú jazdu v Bratislave, ale vtedy bola jazda objednaná dopredu a bola vyhradená skúšobná trasa. Nebol si istý, či v náplni jeho práce bolo aby vykonával skúšobnú jazdu. V Spišskej Novej Vsi prišiel do lokomotívy aj rušňovodič, ktorý sa rozprával s technikmi, dokopy ich bolo asi 6 ľudí. Nieкто z nich navrhol, aby vykonali skúšobnú jazdu v stanici, pretože lokomotíva môže prechádzať stanicou 100 km rýchlosťou a pritom by mohli vyskúšať aj brzdy. Rušňovodič telefonoval s prepravnou kanceláriou alebo výpravcom, nevie s kým, obsah rozhovoru nepočul, pretože on s kolegom riešili brzdné zariadenie. Potom prešli stanovišťom rušňovodiča a šli na skúšobnú jazdu. Pri tejto jazde prešli výhybkou, ktorá bola presunutá na druhú koľaj, na ktorej stál osobný vlak, do ktorého narazili. Touto výhybkou prešli asi 90 km rýchlosťou. Niektoré detaily si nepamätá. V kabíne boli šiesti, ale on sa domnieval, že len piati, lebo neregistroval pána

Š.. Skúšobná jazda bola nevyhnutná, aby overili činnosť ich zariadenia, pretože bola vymazaná história porúch, takže nevedeli, či je na ňom nejaká závada, alebo nie, avšak nezistili nič. Jednalo sa o záručný servis a HDV sa nachádzalo v depe. Neboli poučení o miestnych pomeroch ani o bezpečnosti pri práci. Nevedel sa vyjadriť či v jeho pracovnej náplni bolo aj realizovanie skúšobnej jazdy.

19. Firma EVPÚ a.s. Nová Dubnica v správe uviedla, že pán H. vykonával na základe cestovného príkazu č. XX/XXX/XX pracovnú cestu s miestom výkonu práce u žalovaného v 1. rade. Jednalo sa o rušňové depo v Spišskej Novej Vsi a náplňou jeho práce bolo vykonanie servisného zásahu na zariadení pod obchodným menom L. XXX XXX -X/XXX -3 z dôvodu poruchy na tomto zariadení. Náplňou jeho práce nebola účasť na skúšobnej jazde z rušňového depa do obvodu železničnej stanice Spišská Nová Ves. Zároveň predložil Zmluvu o dielo uzavretú so žalovaným v 1. rade.

20. Podľa § 42 ods. 4 písm. a) zákona č. 577/2004 Z. z., platného v čase vzniku regresného nároku a účinného do 31.12.2016, zdravotná poisťovňa má právo uplatniť voči poistencovi nárok na úhradu za poskytnutú zdravotnú starostlivosť, ak sa mu poskytla preukázateľne v dôsledku porušenia liečebného režimu 31) alebo v dôsledku užitia alkoholu alebo inej návykovej látky, alebo voči tretej osobe, ak k úrazu alebo inému poškodeniu zdravia u poistenca došlo jej zavineným protiprávnym konaním.

21. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 580/2004 Z.z. o zdravotnom poistení a o zmene zákona o poisťovníctve, poistenec má právo na úhradu zdravotnej starostlivosti v rozsahu ustanovenom osobitným predpisom, ak ďalej nie je ustanovené inak.

22. Podľa § 9 ods. 7 písm. c/ zákona č. 580/2004 Z.z. o zdravotnom poistení a o zmene zákona o poisťovníctve, zdravotná poisťovňa má právo uplatniť svoj nárok na úhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť voči tretej osobe, ak k úrazu alebo inému poškodeniu zdravia u poistenca došlo jej zavineným protiprávnym konaním.

23. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti

24. Podľa § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka, škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá.

25. Podľa § 420 ods. 3 Občianskeho zákonníka, zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

26. Podľa § 420a ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobí inému prevádzkovou činnosťou.

27. Podľa § 420a ods. 2 Občianskeho zákonníka, škoda je spôsobená prevádzkovou činnosťou, ak je spôsobená

a. činnosťou, ktorá má prevádzkovú povahu, alebo vecou použitou pri činnosti,

b. fyzikálnymi, chemickými, prípadne biologickými vplyvmi prevádzky na okolie,

c. oprávneným vykonávaním alebo zabezpečením prác, ktorými sa spôsobí inému škoda na nehnuteľnosti alebo sa mu podstatne sťaží alebo znemožní užívanie nehnuteľnosti.

28. Podľa § 420a ods. 3 Občianskeho zákonníka, zodpovednosti za škodu sa ten, kto ju spôsobil, zbaví, len ak preukáže, že škoda bola spôsobená neodvratiteľnou udalosťou nemajúcou pôvod v prevádzke alebo vlastným konaním poškodeného.

29. Podľa § 438 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak škodu spôsobí viac škodcov, zodpovedajú za ňu spoločne a nerozdielne.

30. Podľa § 438 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v odôvodnených prípadoch môže súd rozhodnúť, že tí, ktorí škodu spôsobili, zodpovedajú za ňu podľa svojej účasti na spôsobení škody.

31. Súd vykonal dokazovanie a mal preukázané, že žalobca si žalobou uplatňuje regresný nárok na náhradu nákladov vynaložených na zdravotnú starostlivosť svojho poistenca p. H., zamestnanca firmy EVPÚ Nová Dubnica. Uvedené ustanovenie takýto nárok žalobcovi priznáva len v prípade, ak ku poškodeniu zdravia jeho poistenca došlo zavineným protiprávnym konaním tretích osôb v danom prípade žalovaných v 1., 2., a 3. rade.

32. Je nesporné, že ku železničnej nehode došlo dňa 01.04.2010 v Železničnej stanici v Spišskej Novej Vsi, kedy pán D. H. - poistenec žalobcu utrpel vážne zranenia. Žalobca vynaložil náklady na zdravotnú starostlivosť H. H., ktorá mu bola poskytnutá zdravotníckym zariadením v súvislosti so zraneniami, ktoré utrpel pri predmetnej nehode. Výšku nákladov vynaložených žalobcom na zdravotnícku starostlivosť žalovaní v 1,2,3. rade v konaní nenamietali.

33. Spornou otázkou medzi stranami sporu bola otázka zodpovednosti žalovaných v 1. až 3. rade za úraz poistenca žalobcu, ku ktorému došlo dňa 01.04.2010, teda či ide o spoločnú zodpovednosť, alebo delenú zodpovednosť, podľa miery účasti žalovaných 1,2,3 na spôsobenej škode. Solidárna zodpovednosť sa uplatní vtedy, keď škodu spôsobilo spoločne viac škodcov. Nezáleží na tom, či ich účasť spočívala v spoločnom zavinení škody alebo v ich objektívnej účasti na spôsobení škody resp., či ide o spoločnú zodpovednosť fyzickej a právnickej osoby. Rozhodujúca je iba skutočnosť, že viaceré osoby svojou činnosťou, prípadne nečinnosťou spoločne spôsobili inej osobe škodu. Súd však môže svojím rozhodnutím, v odôvodnených prípadoch, vylúčiť solidárnu zodpovednosť tým, že rozhodne o delenej zodpovednosti viacerých škodcov aj keď to žalobca nenavrhuje.

34. V danom prípade má súd za to, že u žalovaných v 1. až 3. rade je namieste zodpovednosť delená podľa miery ich účasti na spôsobení škody. Nemožno totiž konštatovať, že k predmetnej železničnej nehode došlo spoločných konaní žalovaných. Uvedené je zrejme aj vzhľadom na zistené príčiny tejto nehody, ako aj žalobcom tvrdený skutkový stav v podanej žalobe. Aj keď teda ide o jeden nárok žalobcu, ktorý možno požadovať od všetkých žalovaných, tento nárok je voči každému zo žalovaných založený na inom právnom dôvode.

35. U žalovaného v 1. rade žalobca zodpovednosť za predmetnú železničnú nehodu zo dňa 1.4.2010 odvodzoval od ustanovenia § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka t.j. ako zodpovednosť zamestnávateľa za konanie použitej osoby - zamestnanca žalovaného E. H.. Zodpovednosť za škodu v zmysle uvedeného ustanovenia je prípadom osobitnej zodpovednosti, v ktorom je upravená povinnosť uhradiť škodu spôsobenú niekým iným. Predpokladom tejto zodpovednosti je vykonávanie činnosti, pri ktorej vznikla škoda nie priamo zodpovedným subjektom t.j. právnickou resp. fyzickou osobou, ale vykonávanie činnosti pre tento subjekt inými osobami, ktoré daná právnická resp. fyzická osoba zamestnáva alebo ich pri svojej činnosti využíva. Takéto osoby nevykonávajú prácu vlastným menom a na vlastné riziko, ale pre daný subjekt podľa jej pokynov resp. príkazov, prípadne v jej záujme. Podstatné však je, či konanie toho kto škodu spôsobil, bolo v miestnej, časovej a vecnej súvislosti k plneniu úloh právnickej resp. fyzickej osoby v rámci jeho činnosti. Nemôže ísť teda o konanie, ktorým škodca sledoval svoj vlastný záujem. V tomto prípade je daná priama zodpovednosť škodcu. Táto tak nastáva v prípade, ak chovanie škodcu nespadá do rámca činnosti právnickej resp. fyzickej osoby, pre ktorého prácu vykonáva tzv. excés.

36. Z rozhodnutia tunajšieho súdu v trestnej veci je zřejmé, že bezprostrednou a hlavnou príčinou železničnej nehody, ku ktorej došlo dňa 01.04.2010, bolo prekročenie stanovenej rýchlosti hnacieho dráhového vozidla pri posune. Uvedené vozidlo v čase nehody riadil rušňovodič E. H., ktorý v tom čase bol zamestnancom žalovaného v 1. rade. Menovaný E. H. bol vzhľadom na jeho pracovné zaradenie - rušňovodič, inštruktor oprávnený riadiť predmetné vozidlo a k železničnej nehode došlo v pracovnom čase. Napriek tomu má súd za to, že konanie menovaného nebolo v miestnej, časovej a vecnej súvislosti s plnením jeho pracovných úloh pre zamestnávateľa - žalovaného v 3. rade. Z oboznámeného rozsudku v trestnej veci vedenej proti žalovanému v 3. rade, najmä výsluchu svedka O. M. J., ako aj správ orgánov, ktoré nehodu vyšetrovali je zřejmé, že E. H. bol v deň nehody poverený jeho nadriadeným tým, aby zdokumentoval určitý úsek trate mimo železničnú stanicu v Spišskej Novej Vsi. Na skúšobnú jazdu hnacieho dráhového vozidla, pri ktorej došlo k nehode tak nemal príslušné oprávnenie, túto jazdu vykonal svojvoľne bez poverenia a vedomosti jeho zamestnávateľa. Jazdu hnacím dráhovým vozidlom nevykonával podľa schváleného programu práce, riadil ho, napriek tomu, že nebol na túto prácu poverený zamestnávateľom.

37. Nebohý E. H. nemohol pritom samostatne rozhodovať o skúšobnej jazde hnacieho dráhového vozidla. Z jeho strany, okrem uvedeného došlo aj k prekročeniu stanovenej rýchlosti vozidla, tiež dovolil, aby v rušni sa nachádzali aj osoby, ktoré tam nemali čo robiť a tiež mal mať vedomosť o tom, že posun v rámci stanice nie je možný. Vzhľadom na uvedené, hlavne na to, že E. H. nebol poverený jeho zamestnávateľom na vykonanie jazdy hnacieho dráhového vozidla, túto jazdu vykonal svojvoľne, bez vedomosti zamestnávateľa, nie je možné konštatovať, že menovaný v čase železničnej nehody, kedy riadil hnacie dráhové vozidlo plnil svoje pracovné úlohy. V deň nehody mal plniť iné pracovné úlohy a pokiaľ vykonával skúšobnú jazdu svojvoľne, porušil príkaz jeho nadriadeného. Jednalo sa teda o tzv. exces, ktorý vylučuje zodpovednosť žalovaného v 1. rade ako zamestnávateľa E. H..

38. U žalovaného v 2. rade zodpovednosť žalobca, podľa tvrdení uvedených v podanej žalobe, odvodzoval taktiež od ustanovenia § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka t.j. ako zodpovednosť zamestnávateľa za konanie použitej osoby - zamestnanca L. T., ktorý bol rozsudkom tunajšieho súdu právoplatne uznaný vinným v súvislosti s touto železničnou nehodou z prečinu všeobecného ohrozenia. Z rozsudku v trestnej veci bolo zistené, že menovaný L. T. v rozpore s predpismi na úseku železničnej dopravy a bezpečnosti, najmä Pravidlami železničnej prevádzky umožnil vykonávať v priestoroch železničnej stanice preskúšanie hnacieho dráhového vozidla. Vzhľadom na pracovné zaradenie žalovaného v 3. rade, ktorý bol a je zamestnaný u žalovaného v 2. rade ako traťový výpravca, tento mal oprávnenie na povolenie posunu v rámci železničnej stanice aj na postavenie posunovej cesty. V danom prípade však pri tejto práci porušil predpisy svojho zamestnávateľa. Pri porušení týchto prepisov však konal v rámci rozsahu jeho pracovných úloh, teda nekonal vlastným menom a na vlastné riziko, ale pre svojho zamestnávateľa a teda v jeho prípade sa nejednalo o žiaden exces. Konanie žalovaného v 3. rade tak bolo v miestnej, časovej a vecnej súvislosti k plneniu pracovných úloh u žalovaného v 2. rade a na tom nemení nič ani skutočnosť, že jeho konanie naplnilo znaky prečinu všeobecného ohrozenia, pretože jeho činnosť spadala do rámca činnosti pre zamestnávateľa. V danom prípade je tu teda daná zodpovednosť žalovaného v 2. rade ako zamestnávateľa žalovaného v 3. rade.

39. Žalovaný v 3. rade zodpovedá za nehodu ako zamestnanec žalovaného v 2. rade. Žalovaný vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti spôsobil škodu pri vykonávaní činnosti v rámci plnenia svojich pracovnoprávných povinností, ktoré vykonával pre inú osobu - svojho zamestnávateľa t.j. žalovaného v 2. rade. Žalovaný tak nezodpovedá za túto škodu sám, ale za ňu zodpovedá ten, pre koho túto činnosť vykonával.

40. Na zabránenie vydania tzv. prekvapivého súdneho rozhodnutia ktoré by porušilo ústavný princíp právnej istoty a legitímne očakávanie strán sporu, súd nariadil predbežné prejednanie sporu, poukazujúc na to, že na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod spisovou značkou č. 9C/45/2016 sa viedlo konanie predmetom ktorého bol nárok žalobcu na náhradu nákladov vynaložených na zdravotnú starostlivosť poistenca žalobcu H.. D.. Len osoba poistenca žalobcu a výška nároku uplatnená žalobcom je rozdielna, inak je žaloba podaná proti tým istým žalovaným, riešená bola tá istá právna otázka za analogickej skutkovej situácie. Žalobca proti rozsudku súdu č. 9C/45/2016 - 73 zo dňa 11.04.2017 nepodal riadny ani mimoriadny opravný prostriedok. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom 01.06.2017. Súd sa v tomto konaní vysporiadal s podielom zodpovednosti každého zo žalovaných 1,2,3 za vzniknutú škodu. U žalovaného v 2. rade bola zodpovednosť ustálená na 30%. Nebohý p. H. by mal mať podiel na nehode v rozsahu 50%. Žaloba voči žalovaným 1,3 bola zamietnutá. Predbežné prejednanie sporu bolo neúspešné, pretože žalobca trval na solidárnej zodpovednosti žalovaných 1,2,3 rade.

41. Súd skúmal aj v tomto konaní pasívnu vecnú legitímáciu žalovaných 1,2,3. rade v spore a posudzoval podiel ich zodpovednosti. Zistil, že žalovaný v 1. rade ani žalovaný v 3. rade nie sú v spore pasívne legitimovaní.

42. Za hlavnú a bezprostrednú príčinu vzniku predmetnej nehody bolo totiž konanie nebohého E. H., ktorý bez poverenia na vykonanie skúšobnej jazdy hnacieho dráhového vozidla, túto jazdu vykonal, pričom vozidlo riadil nepremeranou rýchlosťou, takže na vzniku škody sa podieľal v rozsahu 50%. Tiež žalovaný v 2. rade ako zamestnávateľ žalovaného v 3. rade nesie zodpovednosť za svojho zamestnanca, ktorý sa na škode podieľal v rozsahu 30%. Tým že došlo v priebehu konania intervenientom žalovaného v 2. rade k úhrade sumy 15.270,89 eur (čo je 30% zo žalovanej sumy) žalovaný v 2. rade svoj podiel zodpovednosti na škode zavinenej žalovaným v 3. rade ako jeho zamestnancom v uvedenom rozsahu uznal.

43. V konaní bolo sporné aj to, či samotný poistenec D. H., ktorý bol v čase nehody v kabíne rušňovodiča, mal sa tu zdržiavať, alebo konal nad rámec svojich pracovných povinností teda svojvoľne a teda či aj on má svoj podiel zodpovednosti za škodu na zdraví, ktorú mu vznikla. Z odôvodnenia trestného rozsudku vyplynulo, že bezprostrednou príčinou vzniku nehody bolo okrem prekročenia stanovenej rýchlosti pri posune rušňovodiča p. E. H. a umožnenia traťového výpravcu p. T. vykonávať v priestoroch železničnej stanice preskúšanie hnacieho dráhového vozidla aj prekročenie osôb v kabíne rušňovodiča. Pán H. dovolil, aby v kabíne bol okrem iných aj D. H., ktorý však v kabíne pri skúške HDV nemal ani nemohol zúčastniť. Zamestnávateľ poistenca žalobcu potvrdil, že p. H. bol vyslaný vykonávať servisný zásah na HDV ale náplňou jeho práce nebola účasť na skúšobnej jazde opravovaného HDV z rušňového depa do obvodu železničnej stanice. Pán H. tak porušil pracovnú disciplínu v dôsledku čoho došlo k poškodeniu jeho zdravia. Ak by sa pán Podskoč na nepovolenej skúšobnej jazde nezúčastnil, neutrpel by žiadne zranenia. Tým že porušil predpisy svojho zamestnávateľa, na vzniku škody má aj on svoj podiel viny.

44. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Civilný sporový poriadok (ďalej len Civilný sporový poriadok), žalobca môže vziať žalobu späť.

45. Podľa § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

46. Podľa § 146 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie. Súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplývajúcu z osobitného predpisu.

47. Zo strany žalobcu došlo dňa 8.4.2019 k čiastočnému späťvzatiu žaloby a to čo do zaplata sumy 15.270,89 eur. K čiastočnému späťvzatiu žaloby došlo po predbežnom prejednaní sporu resp. po začatí pojednávania, avšak strany sporu s čiastočným zastavením konania vyjadrili súhlas. Na základe zhora uvedených skutočností, v súlade s citovanými ustanoveniami súd konanie čiastočne zastavil tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

48. Keďže žalovaný v 2. rade dňa 15.270,89 eur uhradil 30% z žalovanej sumy a žalobca vo vzťahu ku nemu nezobral žalobu späť, súd voči nemu, ako aj vo vzťahu ku žalovaným v 1. a 3. rade (ktorí nie sú v konaní pasívne legitimovaní) žalobu zamietol.

49. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

50. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

51. Podľa § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

52. Podľa § 257 Civilného sporového poriadku, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

53. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

54. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

55. Žalovaní v 1. a 3. rade mali v konaní plný úspech, žaloba bola voči nim v celom rozsahu zamietnutá. Súd nezistil dôvody hodné osobitné zreteľa aby im trovy nepriznal. Rozhodol o náhrade trov konania

podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku a priznal im nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

56. Pokiaľ ide o žalovaného v 2. rade v priebehu konania uhradil 30% zo žalovanej sumy, avšak žalobca vo vzťahu ku nemu nezobral žalobu späť. Keďže čiastočné zastavenie konanie zaviniť žalovaný v 2. rade, žalobca má voči nemu nárok na náhradu trov konania, avšak žalobca navrhoval zaviazať žalovaných 1,2,3 istinu s príslušenstvom spoločne a nerozdielne, súd preto v prevyšujúcej časti vo vzťahu ku žalovanému v 2. rade žalobu zamietol. Žalovaný v 2. rade bol teda úspešný v rozsahu 70%, takže po odpočítaní 30% má vo vzťahu ku žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 40% (70% - 30%).

57. V konaní si uplatnil trovy spojené s jeho výsluchom aj svedok pán Podskoč, preto súd v zmysle § 255 a § 262 Civilného sporového poriadku, priznal svedkovi nárok na svedočné vo vzťahu ku neúspešnému žalobcovi.

O výške trov konania bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Spišská Nová Ves.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.